

Hoe om te gaan met verdriet - 2

Andrew Wommack

- Deel 1. Jouw situatie is niet uniek
- Deel 2. Het gebeurde dat
- Deel 3. God is niet de oorzaak van jouw verdriet
- Deel 4. De bron van alle verdriet

Als MP3 bestand te downloaden van: <http://www.awmi.net/extra/audio/1032>
Vertaling: Jan Vossen 2008. Voor reacties: familyvossen@versatel.nl

Algemene inleiding:

Verdriet, pijn, gekwetst zijn is iets dat ieder van ons vroeger of later meemaakt. Het is niet te vermijden, maar je kunt er op een positieve manier mee omgaan. Sommige van de meest invloedrijke mensen in de geschiedenis kwamen er beter en met meer bewogenheid uit door de manier waarop ze met hun pijn omgingen. Anderen kwamen in een destructieve spiraal terecht. Deze serie zal je helpen om als overwinnaar uit jouw pijn te voorschijn te komen.

Deel 2: 'En het geschiedde.....'

Prijs de Heer. Ik ben Andrew Wommack en dit is onze tweede les in een vierdelige serie over hoe je moet omgaan met verdriet. In onze eerste les heb ik gesproken over hoe je op de eerste plaats moet onderscheiden of het verdriet dat je voelt een gerechtvaardigd verdriet is. Een waarlijk, echt verdriet. Er zijn dingen waar mensen verdriet om hebben, waarvoor geen reden is om verdriet over te hebben. Je moet daar gewoon overheen stappen en verder gaan. Bijvoorbeeld, als een vrouw verdriet heeft omdat haar man alle erkenning krijgt en zij niet wordt opgemerkt op de manier zoals ze zou willen, is dat een zelfzuchtig iets. Er zijn ook alledaagse (of onbeduidende) dingen waar mensen verdriet over hebben, dat zou helemaal niet erkend moeten worden.

Ik sprak een keer een vrouw die vertelde over een meisje dat zij probeerde te helpen. En dit meisje klaagde erover dat haar ouders haar mishandelden, niet fysiek, maar niet van haar hielden. Ze waren gemeen en wreed. En de vrouw vertelde dat zij de ouders persoonlijk kende en dat dit gewoon niet zo was. Het was volkomen onwaar. Maar het meisje had een overdreven zelfgerichtheid, ze vond dat iedereen in de wereld zich naar haar moest voegen en daarom had zij deze overtuiging dat haar ouders slechte ouders waren, terwijl ze dat helemaal niet waren. De vrouw die haar hielp zei dat het helemaal geen juiste beoordeling van de situatie was, maar voor het meisje was het haar realiteit en daarom ging ze haar toch counselen, sprak met haar hoe ze haar ouders moest vergeven en ze genade geven. En begeleidde haar in het omgaan met haar verdriet.

Ik zou precies het tegenovergestelde hebben gedaan. In zo'n situatie zou ik iemand zeggen dat ze eerst eens eerlijk moesten gaan bekijken of zijn verdriet wel terecht was. En als jij iets ervaart wat niet waar is, of omdat het zelfzuchtig is, of omdat je helemaal in beslag genomen wordt door onbeduidende dingen, dan moet je daarmee afrekenen. En dan moet je niet deze principes waarover ik gesproken heb proberen toe te passen op jouw situatie. Nee, er zijn dingen die het helemaal niet waard zijn om verdriet over te hebben. En de beste manier om daarmee af te rekenen is: wordt volwassen en hou op met zelfgericht en zelfzuchtig te zijn in de manier waarop je met dingen omgaat.

Daarom raad ik aan om allereerst te onderscheiden of het om een terecht verdriet gaat of niet.

Toen hebben we het erover gehad dat jouw situatie niet uniek is. 1 Korintiërs 10:13¹ spreekt erover hoe God voor jou een uitweg heeft gemaakt. Hij is getrouw, Hij zal niet toestaan dat je boven vermogen beproefd wordt. En een van de voornaamste punten was, dat jou geen beproevingen overkomen die ongewoon zijn voor de mensen. Je moet jouw situatie niet uitvergroten tot het punt dat jij een uitzondering bent en dat het je afschermt van iedereen die probeert je te helpen omdat jouw situatie zoveel erger zou zijn. Dat is een gevaarlijk uitgangspunt. Ook ontvang je troost uit het feit dat je broeders in de wereld dezelfde soort dingen meemaken en daar hoop en moed uit putten.

We hebben het er ook over gehad hoe iets goeds uit verdriet voort kan komen. We hebben daar verzen over aangehaald. Daarmee zeggen we helemaal niet dat God kwaad veroorzaakt om het goede eruit voort te brengen. Maar God kan wel iets goeds uit iets kwaads voortbrengen. Dat zijn twee heel verschillende dingen. We hebben het er ook over gehad hoe de Heilige Geest is gezonden om ons te troosten in al onze beproevingen. 2 Korintiërs 1².

Ook hebben we het erover gehad dat een van de manieren waarop de Heilige Geest dit kan doen, is door te bidden in tongen. De Schrift zegt in Jesaja 28: *Dit is de rust, geeft de vermoeide rust, en dit is de verademing*³ Ook staat er in Judas 1: 20 *Maar gij, geliefden, bewaart uzelf in de liefde Gods, door uzelf op te bouwen in uw allerheiligst geloof en door te bidden in de heilige Geest.*

Dat zijn de vier voornaamste punten die we in de eerste les hebben behandeld. Vandaag wil ik verder gaan met spreken over hoe om te gaan met verdriet en het in het juiste perspectief zetten van het verdriet. De titel hiervan is: 'En het geschiedde...' En dat komt van een zinsnede die in meer dan 457 verzen in de Bijbel wordt gebruikt waar staat: 'En het geschiedde.....' Ik geef toe dat ik me hier wat vrijheid bij veroorloof, maar ik denk dat het een punt helder maakt. En het is gemakkelijk te onthouden en ik denk dat het een zegen voor je zal zijn. Je kunt die zin nemen: 'En het geschiedde...' en zeggen: daarom gebeurde het. Het kwam om geschiedenis te worden. Met andere woorden het is maar tijdelijk.

Iedere situatie die je in je leven zal overkomen is alleen maar tijdelijk. Dus op de allereerste plaats, als je met de emotie van verdriet om wilt gaan, moet je beseffen dat deze emoties terecht zijn. Het is niet verkeerd om ergens verdriet over te hebben. Maar het is verkeerd om dat verdriet jou te laten domineren en je zover te brengen dat je passief wordt, de hoop verliest en er depressie en ontmoediging uit voortkomen. En een van de eerste dingen die ik wil zeggen is, dat je die emoties onder controle moet houden.

---

¹ 1 Korintiërs 10:13 Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt. De King James Vertaling van waaruit Andrew preekt legt meer de nadruk op het algemeen, normaal menselijk aspect van het lijden: 'There hath no temptation taken you but such as is common to man:' Letterlijk vertaald: U overkomt geen verzoeking, dan alleen die gewoon is, of algemeen voorkomend voor mensen.

² 2 Korintiërs 1:3 Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, de Vader der barmhartigheden en de God aller vertroosting, 4 die ons troost in al onze druk, zodat wij hen, die in allerlei druk zijn, troosten kunnen met de troost, waarmede wijzelf door God vertroost worden.

³ Jesaja 28: 11 Voorwaar, door mensen die een onverstaanbare taal spreken, en in een vreemde tongval zal tot dit volk spreken Hij, die tot hen gezegd heeft: 12 Dit is de rust, geeft de vermoeide rust, en dit is de verademing – maar zij wilden niet horen. (Dit vers wordt in 1 Korintiërs 14 aangehaald ivm het spreken in tongen)

Laat ik wat verzen nemen waar Paulus hierover sprak. In Filippenzen 4, en eigenlijk zal het je, als je het hele boek Filippenzen leest met dit begrip, enorm helpen. De brief aan de Filippenzen werd uit de gevangenis geschreven. Maar er wordt meer over vreugde en verheugen gesproken dan in enige andere brief die de apostel Paulus schreef. Dit was een van de gelukkigste, een van de meest triomferende brieven die hij schreef en dat terwijl hij in de gevangenis zat. En hij zat niet eventjes in de gevangenis. Hij zat al jarenlang in de gevangenis. Hij was trouw aan God en liet een enorme triomf in Christus zien, te midden van moeilijke omstandigheden. Ik val hier dus midden in, maar velen van jullie zijn wel vertrouwd met de context.

Maar in Filippenzen 4 zegt hij: *4 Verblijdt u in de Here te allen tijde! Wederom zal ik zeggen: Verblijdt u.* En nogmaals, dit wordt uit de gevangenis geschreven. Ik zeg je dat hier een geweldige waarheid in zit. En dit zal ik nog verder uitwerken in onze les van vandaag. Maar je moet beseffen dat omstandigheden nooit jouw emoties mogen dicteren. Jouw emoties zijn iets wat jij kiest. Dat is een krasse uitspraak. Voor sommigen van jullie gaat dit wellicht boven je pet. Anderen zal dit shockeren omdat het totaal tegenovergesteld is aan hoe onze seculiere wereld dit tegenwoordig benaderd.

De psychologie, de manier waarop de wereld problemen benadert, zegt in feite dat jij alle belemmeringen, al die dingen die op je afkomen, alle dingen die je kwetsen, moet wegwerken en opruimen en alleen dan kun je echte vreugde hebben. Met andere woorden, vreugde wordt veroorzaakt door de afwezigheid van problemen. En als we dit of dat probleem kunnen oplossen of uit de weg ruimen, als we het probleem of deze persoon uit ons leven kunnen wegsnijden, zoals in een huwelijk, en daarvan af komen, dan zullen we gelukkig zijn. En zoveel van de manieren waarop mensen tegenwoordig met hun emoties om proberen te gaan is door het oplossen van externe zaken.

Maar de Bijbel leert precies het tegenovergestelde. En Paulus is daar een geweldig voorbeeld van. In de tijd dat hij deze brief schreef zat hij al 3 tot 4 jaar in de gevangenis. Hij kon een executie verwachten. De kerkgeschiedenis zegt dat Paulus is onthoofd. We weten niet of dat helemaal juist is of niet. Maar hij stond oog in oog met een mogelijke executie en zat al jaren gevangen. En dit allemaal vanwege valse aantijgingen. Maar toch verheugde hij zich en zei: *Verblijdt u in de Here te allen tijde! Wederom zal ik zeggen: Verblijdt u.* Hij laat zien dat blijdschap, vreugde, vrede geen omstandigheden betekenen, maar een manier van denken. Je kunt je te allen tijde verheugen in de Heer.

Dat staat ook in Psalm 34 waar David zei: *2 Ik wil de HEERE te allen tijde prijzen, bestendig zij zijn lof in mijn mond.*⁴ We kunnen dit doen. Het zou heel onterecht zijn als Paulus dit gebod zou geven: 'Verheug u in de Heer te allen tijde! Wederom zal ik zeggen: Verblijdt u', als je het niet zou kunnen. Het punt wat ik probeer duidelijk te maken is, dat onze maatschappij van tegenwoordig wezenlijk voor waarheid heeft aangenomen dat emoties uitsluitend reacties zijn op dingen die ons overkomen. Als er een of andere tragedie in je leven plaatsvindt voelen vele mensen zich gevangen. Zolang je in een bepaalde toestand bent, denk je dat je een huichelaar bent, dat je in ontkenning zit als jij je niet laat leiden door dit verdriet en er uiting aan geeft. Maar ik geloof niet dat het juist is. Paulus zat in een zeer beroerde situatie, maar toch verheugde hij zich. Vreugde is iets dat je hebt 'in Christus Jezus' niet gebaseerd op de omstandigheden.

---

⁴ Staten Vertaling: Ik zal den HEERE loven te aller tijd; Zijn lof zal geduriglijk in mijn mond zijn.

Ik kan zowel persoonlijke getuigenissen daarvan geven als getuigenissen van vele, vele mensen waar ik mee te maken heb gehad, die te midden van tragedie, te midden van dood, zich verheugden en God prezen omdat hun vreugde in de Heer is. En Hij is dezelfde, gisteren en vandaag. Paulus zei dus deze dingen in Filippenzen hoofdstuk 4 en in vers 11 zegt hij: *11 Niet dat ik dit zeg, als zou ik gebrek lijden; want ik heb geleerd met de omstandigheden, waarin ik verkeer, genoeg te nemen.*⁵ Dit is heel belangrijk. Want de apostel Paulus zegt dat hij heeft geleerd om genoeg te nemen. Genoegen nemen, en natuurlijk hebben we het over veel meer dan over genoeg nemen met, we hebben het over verdriet en dat soort dingen. Maar het principe wordt hier vastgelegd dat je vreugde, je vrede, je blijdschap, je tevredenheid niet iets is dat gewoon automatisch gebeurt, of jou overkomt, maar iets dat je kunt kiezen. Je kunt het kiezen, je kunt iets leren.

Nogmaals, dit gaat volkomen tegen de mening van de meeste mensen in. De meeste mensen denken dat je gewoon maar vreugde of blijdschap voelt, of verdriet of pijn en dat je helemaal niets te zeggen hebt over je gevoelens. Maar dat is niet waar. Laat ik nog meer verzen geven die ditzelfde onderstrepen en die precies hetzelfde vertellen. Hier spreekt Jezus tegen Zijn discipelen op de avond vlak voor zijn kruisiging. En Hij wist precies wat er ging gebeuren. In hoofdstuk 13 staat dat Hij alles wist wat er met Hem ging gebeuren en met de discipelen.⁶ En in dit volle besef, vlak voordat het ging gebeuren, zei Hij tegen Zijn discipelen in Johannes 14:1 *'Uw hart worde niet ontroerd; gij gelooft in God, gelooft ook in Mij.'*⁷ Hij had het tegen Zijn discipelen die zouden zien hoe Hij gekruisigd werd, hoe Hij werd gearresteerd, een schijnproces kreeg en de vrees dat de Romeinen vervolgens achter hen aan zouden zitten. En midden in zo'n situatie zegt Hij: *'Laat uw hart niet verontrust worden'*.

Besef je dat de Heer absoluut oneerlijk zou zijn als Hij ons gebod ons hart niet te laten verontrusten als we er helemaal niets aan zouden kunnen doen? Als het iets is dat je gewoon overkomt. In moeilijke omstandigheden zouden angst, vrees en ontmoediging je gewoon overvallen? Maar zo is het helemaal niet. Dat is een grote leugen, die in onze tegenwoordige tijd verspreid is, dat je niet in staat zou zijn je emoties te beheersen, maar dat die eerder jón zouden beheersen. Het feit alleen al, dat de Heer je een gebod geeft: *'Laat je hart niet verontrust zijn'* zegt dat we in staat zijn onze emoties te beheersen. Hij zou ons nooit een oneerlijk gebod geven. In hoofdstuk 14:27 herhaalt Hij dit nogmaals. *'Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd.'*⁸ Dit zijn geboden van de Heer! En ze werden op de avond vóór Zijn kruisiging gegeven.

De meeste mensen zouden denken, dat als het ooit terecht zou zijn om ontmoedigd, depressief, verdrietig, verslagen te zijn, dan zeker voor de discipelen op de avond dat ze zouden zien hoe Jezus werd gearresteerd. Als ze zouden zien hoe Hij werd gekruisigd, enzovoorts. De meeste mensen zouden onder de invloed van moderne psychologie denken dat er iets niet met je in orde is als je niet van slag bent, als je niet overweldigd zou zijn door verdriet en helemaal kapot zou zijn. Ze zouden zeggen dat je in de ontkenning bent, en dat jij je gevoelens opkropt en je niet uit.

---

⁵ Heel mooi hier de Staten Vertaling: 11 Niet dat ik *dít* zeg vanwege gebrek; want ik heb geleerd vergenoegd te zijn in hetgeen ik ben.

⁶ Bijvoorbeeld: Johannes 13:36 Simon Petrus zeide tot Hem: Here, waar gaat Gij heen? Jezus antwoordde: Waar Ik heenga, kunt gij Mij nu niet volgen, maar gij zult later volgen.

⁷ Willibrord vertaling: 1 Jullie moeten je niet zo laten verontrusten. Jullie geloven in God; geloof zo ook in Mij! De King James zegt: *'Let not your heart'* Deze drukken meer de eigen actieve rol hierin uit.

⁸ Willibrord vertaling: 27 Vrede laat Ik jullie na, mijn eigen vrede geef Ik jullie, een andere dan de wereld te bieden heeft. Je moet je dus niet zo laten verontrusten en de moed niet verliezen.

Maar broeders en zusters, dat is niet wat het Woord van God leert. Twee keer gaf de Heer Zijn discipelen de opdracht: 'wees niet bang, laat je hart niet verontrust zijn'. Geweldige uitspraken. En bovendien geeft het geweldige openbaringen. Als God Zijn discipelen in die situatie deze opdracht kon geven, dat ze hun hart niet moesten laten verontrusten, dan moet ook jouw hart niet verontrust worden.

Dat wil helemaal niet zeggen dat je niet iemand mist die gestorven is, en dat er echte reële zaken zijn die je verdrietig en bedroefd kunnen maken, maar het is niet nodig om je te laten verontrusten en je vrede te laten roven. Je hoeft je vreugde niet te verliezen. Je hoeft je hoop niet te verliezen, je hoeft helemaal niet minder te functioneren als mens. Je kunt door al deze dingen heen komen. De Heer heeft ons opgedragen dat te doen en het zou zeer oneerlijk zijn als Hij ons een dergelijk gebod gaf en we helemaal niet in staat zouden zijn het te doen. Ik verzeker je dat God zo niet is.

Ook staat in Johannes 16:33, en dat is nog steeds dezelfde toespraak tot Zijn discipelen op de avond voor Zijn kruisiging, in vers 33 zegt Hij: *Dit heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen.* Dit zijn geweldige uitspraken. Wat je situatie ook is, God heeft een voorziening die groter is dan jouw probleem. Gods voorziening was ook reeds gemaakt voordat je ook maar een probleem had. Je verdriet heeft je misschien onverwacht getroffen, je bent wellicht geschokt, je had het niet zien aankomen. Maar God wist wat er zou gebeuren en God had al een voorziening getroffen en de voorziening in Zijn Geest is oneindig veel groter dan wat je nodig hebt. En terwijl Hij dit allemaal weet zegt Hij: 'Ja, je zult verdrukking hebben, problemen ondervinden in je levens, maar houd goede moed'. Hij zei niet alleen maar: 'Stort niet in elkaar, dompel jezelf niet in rouw en verdriet', maar Hij ging daarboven uit door te zeggen dat jij je kunt verheugen en God kunt prijzen. Dat je goede moed, een goede stemming kunt houden omdat Hij de wereld heeft overwonnen.

Weet je, ik wil voorzichtig blijven met wat ik zeg, omdat er altijd mensen zullen zijn die naar dit onderwijs luisteren die iemand hebben verloren die ze liefhadden. En ik wil niet dat je denkt dat ik daar gemakkelijk over doe en dat wil bagatelliseren. Ik heb ook mensen verloren waar ik van hield en heb dat allemaal meegemaakt. Maar toch, midden in dat verschrikkelijke verlies heb ik mezelf en anderen in staat zien zijn om God te prijzen, zelfs op een begrafenis.

Ik ben naar begrafenissen geweest waar vreugde en gelach was. Waar mensen God prezen. Ik ben op begrafenissen geweest waar we in plaats van te rouwen hebben gesproken over hoe geweldig het is dat deze persoon de Heer kende en zij dit aanvaard hadden. We gingen er over spreken hoe God hun verdriet zou goedmaken en troosten en dat er vreugde zou zijn. Ik ben naar begrafenissen geweest waar uitnodigingen zijn gedaan om je leven aan Jezus te geven en waar mensen gered werden en mensen God loofden en prezen.

Het punt dat ik duidelijk wil maken is, net als dit vers zegt, dat je niet maar nauwelijks hoeft te overleven maar dat je volop levend en voorspoedig kunt zijn, zelfs bij het verlies van een geliefde, zelfs al maak je vreselijke situaties door. Je bent in staat om in absoluut volkomen overwinning te functioneren zelfs door dergelijke omstandigheden. Dit punt wil ik daarom eerst stellen, jazerker, er zijn dingen die gebeuren. En nee, het is niet verkeerd om te rouwen. Nee, het is niet verkeerd om verdrietig te zijn om bepaalde dingen. Er zijn zeer geldige redenen om dat soort gevoelens te hebben. Maar het is niet juist om die dingen te laten

uitgroeien tot het punt dat het je vreugde rooft. Ik heb hier drie voorbeelden gegeven waarin jij jouw emoties kunt beheersen. De Heer zei: 'Laat uw hart niet verontrust worden'. 'In de wereld zul je verdrukking lijden, maar houd goede moed, Ik heb de wereld overwonnen'.

En in een crisissituatie, een situatie waarin iemand is gestorven, of je bent in een situatie die je verdriet bezorgt, geloof ik dat het allereerste wat je moet doen is, je emoties aanpakken. Bijvoorbeeld als je in een theater bent en er is brand. De mensen roepen dat je naar buiten moet. Eén van de eerste dingen die je moet doen en wat ze ook zullen zeggen is: 'Blijf kalm, blijf rustig. Laat niemand in paniek raken'. Omdat er vele voorbeelden van zijn dat er mensen zijn omgekomen in de verdrukking, omdat mensen zich verdrongen om een gebouw uit te komen. En dat had allemaal voorkomen kunnen worden als er geen paniek was uitgebroken. Je kunt je geen paniek veroorloven in zo'n situatie. Paniek is een situatie waarin jouw emoties jou de baas zijn geworden en logica en gezond verstand zijn verdwenen.

Ik zeg dat er zeker momenten zijn dat het gerechtvaardigd en juist is om verdriet te hebben met wezenlijke redenen. Maar in een crisissituatie zoals dit, is een van de eerste dingen die je moet doen, één van de voornaamste dingen die je moet doen, deze emoties onder controle brengen. Daar heb ik het hier over. Jezus heeft gezegd dat je dat kunt doen. 'Laat uw hart niet verontrust zijn'. Dat is een gebod. Je zult verdrukking hebben, maar je kunt nog steeds goede moed hebben. Dat is een keus. Paulus zei: 'Ik heb geleerd genoeg te nemen, tevreden te zijn'. Paulus koos daarvoor. En jij kunt er ook voor kiezen.

Een van de dingen die ik midden in vreselijke situatie heb gedaan is gewoon beginnen met God te prijzen en te zeggen: 'God, U bent een goede God. U bent een trouw en betrouwbaar God'. Mensen, dat is echt geweldig. En ik weet dat sommigen van jullie denken: 'Maar er zijn momenten dat je dit gewoon niet kunt doen'. Jazeker, dat kun je wel. Je kunt het in iedere omstandigheid doen. Ik herinner me de keer dat ik te horen kreeg dat mijn zoon was gestorven. En mijn vrouw en ik hadden een rit van anderhalf uur naar de stad Colorado Springs voor de boeg. En wij baden en geloofden God voor zijn opwekking uit de dood. En we stonden in geloof. Maar onderweg wilden we niet veel zeggen. Maar we begonnen God te loven en te prijzen en te zeggen: 'God, U bent een goede God'. We begonnen God te prijzen en Hem te verheerlijken. Te spreken over hoe een goede God Hij wel is. En toen we daar aankwamen, vertelden ze dat vijftien minuten nadat ze ons hadden gebeld, onze zoon rechtop was gaan zitten, terwijl hij vijf uur dood was geweest.

En ik beweer nu niet dat je op deze manier altijd positieve resultaten zoals dit zult krijgen, maar ik zeg wel dat je je te midden van een vreselijke situatie wel degelijk kunt verheugen. En je kunt God prijzen. Vertel mij niet dat het niet kan. Het kan wel degelijk. Jezus zei dat het mogelijk was. In feite heeft Hij ons een gebod gegeven om op die manier te reageren. Je kunt dit doen!

Eén van de dingen waarvan ik denk dat het je werkelijk helpt om God te prijzen, is je gewoon te herinneren dat al je problemen tijdelijk zijn. En ik weet dat als iemand verdriet of rouw heeft, dat één van de problemen is dat je zo op dat ene afzonderlijke ding gefocust raakt. Het is alsof je de verbinding met de rest van de realiteit kwijt raakt. Je vergeet al het andere dat in het verleden is gebeurd, je vergeet alle goede dingen die nog gaan gebeuren en raakt zó gefocust op die éne situatie dat het wel lijkt alsof je hele leven en alles van dit ene ding afhangen. En probeer me alstublieft niet verkeerd op te vatten. Ik wil niet beweren dat er geen echte problemen bestaan en geen echt verdriet of rouw waar mensen mee te maken

hebben. Maar ik zeg wel dat je ieder probleem, iedere situatie in je leven kunt verkleinen door het in het juiste perspectief te plaatsen.

Als jij je op dit moment een schilderij voorstelt. En in dat schilderij zitten honderden verschillende kleuren. En stel je voor dat een vlieg boven op één van die kleine verfspikkeltjes gaat zitten. En mij is verteld dat een vlieg samengestelde ogen heeft en letterlijk honderden beeldjes ziet door elk oog. En als dat zo is ziet die vlieg die op dit verfloddertje landt een enorm veld van één kleur. Het is in feite een meesterwerk, maar voor die vlieg is het maar een kloddertje kleur. En de reden dat het voor hem er zo uitziet is, dat hij er zo dicht bovenop zit. Maar als die vlieg wegvliegt en een perspectief over het geheel krijgt zal hij zien hoe die ene verfspat in het hele schilderij past en dat het werkelijk een meesterwerk is hoe alle kleuren en spetters samenwerken.

Op dezelfde manier is het als ons tragische dingen overkomen. Dan raken we er zo door gefocust dat we het perspectief van alle andere dingen verliezen die in onze levens gebeuren. Mensen zijn met allerlei problemen naar mij toegekomen. Helemaal kapot van verdriet en zeggen: 'Niets gaat er ooit goed, mijn hele leven is een mislukking. Er is niets goeds aan'. En dat komt gewoon omdat ze op één gebied van hun leven een tragedie hebben meegemaakt. En ze zijn er zó op gericht dat ze het verleden vergeten. Ze zijn de toekomst en de beloften van God vergeten. En soms, als ik die persoon persoonlijk ken, kan ik teruggaan en ze gaan herinneren.: 'Wacht eens even, laten we teruggaan en kijken naar de dingen die God in jouw leven heeft gedaan'. En ik neem ze mee terug en herinner ze aan hoe God hen wonderbaarlijk heeft gered en hen van ongeneeslijke ziekten heeft genezen. Hoe God hun huwelijk weer heeft hersteld. Hoe God hun kinderen terug heeft gebracht. Hoe God ál deze geweldige dingen heeft gedaan. En weet je, als je dat doet, verandert het jouw perspectief. En het stelt je in staat om opeens te beseffen: 'Ja, dit is heel erg wat er in mijn leven gebeurt, maar weet je, dit ene voorval gaat niet mijn hele leven bepalen. Er was leven hiervoor, er zal leven hierna zijn'. En ik denk dat je afstand moet nemen en de dingen in hun juiste perspectief moet plaatsen.

En dat bedoelde ik met de titel: 'Het geschiedde dat...'. Daarom kwam het, om geschiedenis te worden. Op een dag zal de ramp die je nu heeft getroffen verder weg zijn. Ik zeg niet dat het niet langer een ramp of tragedie zal zijn, maar ik zeg dat er andere goede dingen zullen gebeuren. Er waren goede dingen daarvoor en er zullen goede dingen daarna komen. Dat perspectief moet je op het geheel hebben als er niets anders is, als je echt geen enkel lichtpuntje aan het eind van de tunnel kunt zien in je fysieke bestaan, omdat er zoiets ergs gebeurd is dat je denkt dat het echt een einde aan je leven zal maken. Als je geen lichtpuntje kunt zien in dit leven, heb je nog steeds de beloften uit Gods Woord over het leven dat nog zal komen. En we zullen voor altijd in de eeuwigheid leven.

En ik wil dat je hiernaar luistert. Misschien is het niet iets waar je nu voor openstaat, maar het is de waarheid. En de waarheid zal je vrijmaken.⁹ Maar als jij in dit leven geen enkele hoop meer kunt vinden, als jouw situatie er zo uitziet dat het je leven hier volledig heeft verwoest, dan moet je beseffen dat we nog een eeuwigheid hebben. En de eeuwigheid is een heel lange tijd. Het leven hier op deze aarde, het maakt niet uit of je zeventig of tachtig wordt, het zal maar een oogwenk lijken in vergelijking met de eeuwigheid. De eeuwigheid is een hele lange periode. En in de eeuwigheid hebben we geweldige beloften van God. Kijk eens hier naar Romeinen

---

⁹ Johannes 8: 30 Toen Hij dit sprak, geloofden velen in Hem. 31 Jezus dan zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: Als gij in mijn woord blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mij 32 en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken.

hoofdstuk 8:18 *Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden.*¹⁰ Dat is een geweldige uitspraak. We lezen daar snel overheen, maar ik wil dat je hier over nadenkt. Het zegt dat het lijden van deze tegenwoordige tijd, dat omvat dus ook de ellende waar jij nu doorheen gaat, wat ook jouw situatie is. Het maakt niet uit of het gaat om het verlies van een geliefde, zelfs al zou ieder familielid zijn vermoord. Het maakt niet uit of het een tragedie in je huwelijk is, of een tragedie met je kinderen. Het maakt niet uit. Hier staat dat het lijden van de tegenwoordige tijd zelfs niet waard is om het te vergelijken met de heerlijkheid die over ons geopenbaard zal worden.

En ik weet dat jij je misschien op dit moment niet kunt voorstellen dat dit waar is. Het is gewoon onmogelijk. Maar ik citeer hier het Woord van God. Het zegt dat de problemen waar je nu op dit moment mee te maken hebt, ongeacht hoe vreselijk ze misschien zijn, ze zelfs niet eens waard zijn om te vergelijken met de heerlijkheid die je geopenbaard zal worden. Dat is een geweldige uitspraak. En ik weet dat sommigen van jullie naar je verdriet kijken, en dat die zó centraal staat in je leven, dat jij je op dit moment gewoon niet kunt voorstellen dat er een mogelijkheid kan bestaan die dit goed kan maken. Dat er totaal niets kan zijn waardoor je dit te boven kunt komen. Maar de Schrift zegt dat er zo'n geweldige compensatie op ons wacht, dat onze huidige problemen het zelfs niet waard zijn om ze ermee te vergelijken. Met andere woorden, het doet zelfs geen recht om over onze problemen nu te praten in vergelijking met de heerlijkheid en de geweldige dingen die God aan ons gaat openbaren. Ik weet dat velen van jullie nu denken: 'Nee, dat is onmogelijk, er bestaat gewoon niets dat dit ooit nog goed kan maken'. Maar het Woord van God zegt van wel.

Ik herinner me dat ik een keer een programma zag over de Holocaust. En ik zag de afschuwelijke, verschrikkelijke dingen die daar waren gedaan. Het raakte me echt diep. Ik had met verdriet, met rouw te maken. Niet eens iets persoonlijks, maar gewoon de manier waarop mensen andere mensen behandelden. De vreselijke dingen die er waren gebeurd. En terwijl ik ernaar keek dacht ik: 'God, hoe kan er ooit voldoende straf bestaan voor Hitler en de Japanners, die deze afschuwelijke dingen bedreven aan mensen'. Gisteravond zag ik zo'n documentaire over de spoorweg waar die film 'Brug over de rivier Kwai' over ging. En het was zo oneindig veel erger dan die Hollywoodfilm het heeft afgeschilderd. Nu denk ik over die film, dat het gewoon zelfs belachelijk was om hem maar te maken. Ze deed gewoon geen recht aan wat er werkelijk was gebeurd. En als je beschouwt hoe vreselijk deze dingen waren. En je vraagt je af hoe mensen ooit genoeg gestraft kunnen worden voor zoiets. En als iemand een gelovige was en in de hemel is, hoe kan de hemel ooit genoegdoening geven voor de afschuwelijke tragedie die ze hier beneden hebben geleden. En ik worstelde hiermee, maar de Heer gaf mij dit vers, Romeinen 8:18. Hij zei: 'Het is zelfs niet de moeite waard om die problemen te vergelijken met de heerlijkheid die in ons zal worden geopenbaard door Christus Jezus'.

De Heer gaf me een klein glimpje te zien van wat we in de hemel in de eeuwigheid zullen ervaren. Dat is zo geweldig dat als je de allerergste tragedie neemt die in de geschiedenis van de mensheid heeft plaatsgevonden, dat het gewoon totaal weggevaagd zal worden in de heerlijkheid, de goedheid, de wonderbaarlijke grootheid van wat God voor ons heeft bereid. En weet je, ik weet niet hoe ik het aan je over kan brengen, maar ik bid dat de Heilige Geest het op dit moment reëel voor

---

¹⁰ Staten Vertaling: 18 Want ik houde het daarvoor, dat het lijden dezes tegenwoordigen tijds niet is te waardenen tegen de heerlijkheid, die aan ons zal geopenbaard worden.

je zal maken. Wat jouw lijden ook is, wat je ook maar is overkomen, als jij het in het licht van de eeuwigheid bekijkt, als jij gaat denken aan wat God voor jou heeft bereid, zul je ontdekken dat er geen vergelijking te maken is.

Als we al enkele milliseconden in de hemel zijn geweest zal al het lijden dat je in dit leven hebt ervaren gewoon weggevaagd zijn. Het zal meer dan gecompenseerd zijn, en de rest van de eeuwigheid zal gewoon de hemel zijn. Het zal geweldig zijn. Weet je, de Heilige Geest moet dat voor je levend maken. Ik weet dat het vanaf deze kant heel moeilijk te zien is voor ons, omdat we het niet echt zelf kunnen zien. Maar het Woord zegt het je en geeft je de verzekering dat God absoluut zeker een voorziening voor je heeft gemaakt. En zelfs al maak je die niet in dit leven mee, in de hemel zul je in de aanwezigheid van God zijn en zijn al je tranen weggeveegd. God zal je zozeer compenseren dat je geen enkele reden hebt om er ooit nog aan terug te denken. Je zult er zelfs geen seconde pijn of verdriet over hebben. Want God zal je genezen en troosten en je bedienen. Als je weet dat dat je toekomst is, zou dat je in staat moeten stellen om te gaan met het heden. Als je maar kon begrijpen hoe groot Gods beloning is voor diegenen die hem liefhebben.

Laat me nog een ander voorbeeld nemen uit Hebreeën 11, dat gaat over Mozes. In vers 24 staat: *Door het geloof heeft Mozes, volwassen geworden, geweigerd door te gaan voor een zoon van Farao's dochter, 25 maar hij heeft liever met het volk Gods kwaad verdragen, dan tijdelijk van de zonde te genieten; 26 en hij heeft de smaad van Christus groter rijkdom geacht dan de schatten van Egypte, want hij hield de blik gericht op de vergelding.* Dit legt je uit hoe Mozes in staat was te doen wat hij deed. Hij gaf allerlei luxe op. Hij gaf het leven in alle luxe en weelde van de Egyptenaren op. Hij was tweede of derde in het opperbevel over het hele land. En die hele toekomst en al die dingen gaf hij op. En hoe was hij daartoe in staat? Hier staat omdat hij de smaad van Christus als een grotere rijkdom beschouwde dan de schatten van Egypte. Want hij hield zijn blik gericht op de vergelding. Het woord vergelding betekent terugbetaald worden. Met andere woorden, als jij je werk doet voor een werkgever en hij geeft jou je salaris, dan is dat jouw vergelding. Hij heeft je betaald voor jouw diensten. En weet je, God zal ons terugbetalen, als wij Jezus tot onze Heer maken en wij getrouw aan Hem blijven. Dan is er een terugbetaling. Het is een beloning. En het zal je zó alles vergoeden.

Nogmaals, in Romeinen 8:18 staat dat de dingen die zijn klaargelegd voor jou in de toekomst zó geweldig zijn, dat jouw problemen van vandaag zelfs niet waard zijn om vergeleken te worden met de dingen die God voor jou heeft bereid. Als jij dit zou kunnen begrijpen en dit werkelijk gaat geloven, weet je wat dat zou doen? Het zou jouw probleem doen inkrimpen. Het zal niet het feit veranderen dat je een tragedie meemaakt, het verandert niets aan de feiten, dat er iets is gebeurd, maar weet je, het plaatst het in het juiste perspectief en zal een geweldig verschil maken in de manier waarop je daarmee om gaat.

Je kunt ook het 16^e hoofdstuk van Handelingen nemen, waar Paulus en Silas werden afgeranseld en in de gevangenis gegooid en in het blok gesloten. En ik kan hier heel veel tijd aan besteden om dit uit te werken, maar je moet gewoon aan het feit denken dat het vreselijk is om in de gevangenis geworpen te worden. De schaamte en vernedering die daarbij hoort. En zij werden ook nog afgeranseld. Ze werden niet geslagen op de manier zoals ze dat misschien tegenwoordig doen, iemand geeft ze een klap of zo. Zij werden met een zweep bewerkt. Hun rug was open gescheurd, ze leden vreselijk pijn. En bovendien werden ze ook nog in het blok gesloten, zodat ze zelfs niet gemakkelijk konden zitten. Ze zaten in het pikdonker van de kerker. Want toen de cipier kwam moest hij een lamp gaan halen om binnen te komen. Het was

gewoon een afschuwelijke omstandigheid. En midden in deze tragedie, waarin heel wat mensen zouden jammeren en klagen, begonnen Paulus en Silas te zingen. Rond middernacht gingen zij zingen en God loven en prijzen.

Het is hetzelfde wat ik eerder heb gezegd, je bent in staat je emoties te beheersen. Weet je, Paulus en Silas begonnen te zingen. Ik weet zeker dat ze in hun lichaam niets voelden om over te zingen. Ik weet zeker dat ze iedere aanleiding hadden om boos en bitter te worden, en van streek, zoals ieder ander zou doen, maar zij kozen ervoor om God te prijzen. En ook prezen ze God niet als een maniertje om uit hun omstandigheden te ontsnappen. Soms horen mensen iemand als ik praten over dat God je vreugdeolie geeft in plaats van een geest van rouw een lofgewaad, Jesaja 61¹¹. En dan denken ze: 'Oké, de manier om hier uit te komen is God prijzen'. Maar dan prijzen ze God niet vanuit een oprecht hart en omdat ze écht God prijzen, maar ze prijzen God als trucje om vrij te komen van hun problemen. Ze verrichten de handelingen, maar niet vanuit hun hart. Ze gebruiken het als een werktuig. En tot op zeker hoogte is dat geen probleem. Maar Paulus en Silas prezen God niet omdat ze uit de gevangenis wilden komen en wilden dat God een aardbeving zou zenden. Al die dingen zijn wel gebeurd. De aardbeving kwam en bevrijdde niet alleen hen, maar alle gevangenen werden bevrijd.

En om te bewijzen dat ze God niet prezen om op die manier andere omstandigheden te verkrijgen, toen de gevangenis deuren open waren, toen hun handen en voeten vrij waren en ze los van het blok kwamen, gingen Paulus en Silas er niet vandoor. En ook geen van de andere gevangenen! Ze bleven allemaal. Ze prezen God niet omdat het ze iets opleverde. Ze prezen God omdat ze God werkelijk liefhadden. Wat een revolutionaire gedachte!

En weet je, ik verzeker je dat ongeacht wat er in je leven afspeelt je moet beginnen God te prijzen. Gewoon omdat je echt van God houdt. Begin Hem te prijzen om wat er in de toekomst gaat komen. Ik heb Johannes 14:1 al gebruikt waar de Heer Zijn discipelen op de avond voor zijn kruisiging vertelde: 'Laat je hart niet ontroerd zijn'. En in het volgende vers zegt Hij: *2 In het huis mijns Vaders zijn vele woningen – anders zou Ik het u gezegd hebben – want Ik ga heen om u plaats te bereiden; 3 en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben.* En weet je waarom ik denk dat Hij onmiddellijk over de hemel begon te spreken nadat Hij had gezegd: 'laat je hart niet verontrust worden'? Het is hetzelfde principe als waar ik het over heb. Meestal als verdriet, pijn, rouw ons treft vergroten wij dat buiten de proporties van de realiteit. We maken het tot iets groters dan dat we zouden moeten doen. Ik zeg je daarom dat je terug moet kijken en vooruit moet kijken en dat ding laten inkrimpen. Plaats het in het juiste perspectief.

Maar soms zijn er echt reële tragedies die mensen treffen. En misschien ben jij er wel een van. En misschien kun je geen hoop meer in dit leven ontdekken. Iedere keer als jij licht ziet aan de andere kant van de tunnel blijkt het gewoon weer de volgende trein te zijn. Als er gewoon niets is, waaruit je hoop voor de toekomst kunt putten, dan zegt Jezus nog: 'In het huis mijns Vaders zijn vele woningen'. Hij begon daar over de eeuwigheid te spreken. En het maakt niet uit hoe beroerd jouw situatie

---

¹¹ Jesaja 61:1 De Geest des Heren HEREN is op mij, omdat de HERE mij gezalfd heeft; Hij heeft mij gezonden om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om te verbinden gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen en voor gebondenen opening der gevangenis; 2 om uit te roepen een jaar van het welbehagen des HEREN en een dag der wrake van onze God; om alle treurende te troosten, 3 om over de treurende van Sion te beschikken, dat men hun geve hoofdsieraad in plaats van as, vreugdeolie in plaats van rouw, een lofgewaad in plaats van een kwijnende geest. En men zal hen noemen: Terebinten der gerechtigheid, een planting des HEREN, tot zijn verheerlijking.

er in dit leven uitziet. In de hemel wacht jou gewoon zo'n stralende toekomst dat je een zonnebril nodig hebt om er naar te kijken. Ik bedoel, het is helder. Het is geweldig.

Dit is de apostel Paulus. En in feite zegt hij precies hetzelfde in 2 Korintiërs hoofdstuk 4:16 *Daarom verliezen wij de moed niet, maar al vervalt ook onze uiterlijke mens, nochtans wordt de innerlijke van dag tot dag vernieuwd.* Dit is Paulus die erover spreekt dat hij problemen had. Zijn uiterlijke mens was aan het vergaan. En hij heeft het niet alleen maar over ouder worden. Hij heeft het over alle lijden en verdrukking. Als je dat wil lezen, die had hij eerder in dit hoofdstuk allemaal opgesomd. Hij heeft het dus over echte problemen, beproevingen, verdrukkingen. Van buiten gingen ze eraan kapot, maar van binnen werden ze van dag tot dag vernieuwd. In 2 Korintiërs 4:17 zegt hij: *Want de lichte last der verdrukking van een ogenblik bewerkt voor ons een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid, 18 daar wij niet zien op het zichtbare, maar op het onzichtbare; want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig.* En let op dat hij in vers 17 zegt dat onze lichte verdrukking, die maar voor een ogenblik is. Wat een geweldige uitspraak.

Weet je, sommigen van jullie denken wellicht: 'Nou, Paulus zegt dat hij maar een lichte verdrukking had, dat is niet met mij te vergelijken. Mijn situatie is een zware verdrukking'. Nogmaals, ik wil niet gemakkelijk doen over jouw situatie, maar weet je, de problemen van Paulus waren groter dan die van jou en mij. En ik weet dat sommigen van jullie dat moeilijk vinden om te geloven, je bent het er niet mee eens, maar dit voert terug op het onderwijs dat ik in de allereerste tape heb gegeven. Dat in 1 Korintiërs 10:13 wordt gezegd dat je geen verzoeking hebt te doorstaan dan die normaal is voor de mensen.¹² Je kunt gewoon niet denken dat jouw situatie uniek is. Wij maken echt allemaal dezelfde dingen mee. Paulus leed enorm. In 2 Korintiërs 11 somde hij een aantal van de dingen op die hij heeft geleden. Laat me daarvan enkele aan je voorlezen.

2 Korintiërs 11:23. Hij verdedigt zichzelf daar. Hij zei: *23 Dienaren van Christus zijn zij? – ik spreek tegen mijn verstand in – ik nog meer: in moeiten veel vaker, in gevangenschap veel vaker, in slagen maar al te zeer, in doodsgeslagen menigmaal.* En luister niet oppervlakkig naar deze dingen, maar denk er even over na. Hij zegt: 'in slagen maar al te zeer'. Hoeveel van jullie zijn boven mate geslagen met striemen? Zozeer dat je niet eens meer kunt tellen hoe vaak je bent geslagen. Ik geloof niet dat er ook maar iemand is, die hiernaar luistert die dat kan zeggen. In gevangenschap vaker. Sommigen van jullie zijn misschien in de gevangenis geweest. Maar dat was omdat je iets had uitgevreten, niet omdat je onschuldig was. En Paulus zat vaker in de gevangenis dan jij. Er staat dat hij vaak in de gevangenis zat.

In doodsgevaar vaak. Dit gaat niet om een 'geestelijk' of 'emotioneel' type dood. Paulus was gestenigd en voor dood achtergelaten. Hij was in ieder geval zó dichtbij de dood dat de mensen die hem wilden doden weggingen omdat ze er van overtuigd waren dat hij dood was. En hij stond op en liep 20 kilometer naar de volgende stad. Mijn persoonlijke mening is dat hij uit de dood was opgewekt. Als hij niet dood was, dan was het er zo dichtbij, dat zijn vervolgers dachten dat hij het was¹³. In 2 Korintiërs 11:24 *Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig-min-één-slagen ontvangen,*

---

¹² 1 Korintiërs 10:13 Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt.

¹³ Handelingen 14:19 Maar er kwamen Joden van Antiochie en Ikonium en zij praatten de scharen om en stenigden Paulus en sleepten hem de stad uit, menende, dat hij dood was. 20 Doch toen de discipelen hem omringd hadden, stond hij op en ging de stad binnen. En de volgende dag vertrok hij met Barnabas naar Derbe.

Dat is een ouderwetse manier om te zeggen 39 geselslagen. Als je dat met vijf vermenigvuldigd zijn dat 195 slagen die hij kreeg.

Hij zegt: *driemaal ben ik met de roede gegeseld*, Als ze je met de roede sloegen, dan pakten ze letterlijk een stalen staaf, zoals een betonijzer, een metalen staaf. Ze hingen je op en sloegen je rug en de achterkant van je benen en je voeten tot ze alle botten daarin gebroken hadden. Dat overkwam Paulus drie keer zegt hij.

Hij zegt verder: *driemaal heb ik schipbreuk geleden*, weet je, we hebben hier niet eens overal verslagen van. We hebben één verslag waarin Paulus schipbreuk leed. Het boek Handelingen vertelt niet het hele verhaal. Er is veel meer gebeurd dan wat daar staat opgetekend. Hij zegt: *driemaal heb ik schipbreuk geleden een etmaal heb ik doorgebracht in volle zee; 26 telkens op reis, in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar door volksgenoten, in gevaar door heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders; 27 in moeite en inspanning, tal van nachten zonder slaap, in honger en dorst, tal van dagen zonder eten, in koude en naaktheid; 28 (en dan), afgezien van de dingen, die er verder nog zijn, mijn dagelijkse beslommering, de zorg voor al de gemeenten. 29 Indien iemand zwak is, zou ik het dan niet zijn? Indien iemand aanstoot neemt, zou ik dan niet in brand staan?*

Paulus somde hier zijn problemen op. En toch zegt hij in 2 Korintiërs 4:17 'Het is maar een lichte verdrukking'. Weet je, als Paulus meer problemen had, dan jij en ik, wat betreft hoeveelheid en ernst van de problemen, als Hij meer problemen had dan jij en ik, en toch was hij in staat zijn problemen een 'lichte verdrukking' te noemen, dan is er gewoon geen enkele rechtvaardiging voor ons om te spreken over onze zware lasten. En onze zware verdrukkingen. Hoe kon Paulus, die zoveel dingen heeft geleden, beweren dat ze een lichte verdrukking waren? Is dat geen leugen? Nee, dat komt door de manier waarop hij er tegen aan kijkt. Je kunt je last verlichten. En hoe deed Paulus dat? Hij heeft ons hier twee sleutels gegeven. 2 Korintiërs 4:17 en 18. *17 Want de lichte last der verdrukking van een ogenblik bewerkt voor ons een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid, 18 daar wij niet zien op het zichtbare, maar op het onzichtbare; want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig.*

Hij zegt: De lichte last der verdrukking van een ogenblik. En sommigen van jullie zeggen: 'Nee, mijn verdrukking duurt al jarenlang, waarschijnlijk de hele rest van mijn leven'. Maar besef je wel dat je leven maar een ogenblik is? Dit is hetzelfde punt dat ik probeer over te brengen. Je moet jouw situatie in het licht van de eeuwigheid bekijken. Ik denk dat in de meeste van die gevallen, God de zaken een keer kan geven en hoop, vrede en vreugde weer bij je terug kan brengen in dit fysieke leven. Maar als jouw tragedie zo erg is, dat het de rest van je leven gaat duren, dan is het nog steeds maar een oogwenk in vergelijking met de eeuwigheid. Jij gaat voor eeuwig leven in de eeuwigheid. Dit fysieke leven is gewoon niet alles wat er is. Jij gaat voor eeuwig met de Heer leven in de eeuwigheid, als je tenminste een wederom geboren gelovige bent. En zie je, dit begrijpen zal gewoon je last verlichten.

Het zal je problemen doen inkrimpen tot waar ze er niet zo veel meer toe doen. Ik heb eerder met mensen gesproken. Ik herinner me een vrouw met wie ik heb gesproken die al twintig jaar voor haar man had gebeden. En hij was nog steeds een goddeloos persoon. En nog steeds diende hij God niet. En ze zei: 'Ik kan er niet meer tegen'. En ik heb haar wat dingen uitgelegd over hoe te geloven en hoe ze meer effectief kon zijn in het getuigen voor haar echtgenoot. Maar uiteindelijk kun je niet eisen dat je man gered zal worden. Het voornaamste waarmee ik haar

bediende, waren de dingen waar ik het hier over heb. Weet je, uiteindelijk doet het er niet toe of het twintig, dertig of veertig jaar duurt, of dat je man nooit reageert, jij zult voor eeuwig leven in de eeuwigheid, en God zal je zó volledig vergoeden. Weet je dat er speciale beloningen zullen zijn voor mensen die goddeloze echtgenoten hebben verdragen en van hen zijn blijven houden? Alleen maar omdat ze zijn blijven bidden en geloven dat zij degene konden zijn die hen kon raken en bij de Heer brengen. God zal je vergoeden en ik beloof je dat het niets zal blijken te zijn. Dertig jaar is totaal niets in het licht van de eeuwigheid.

En sommigen van jullie, vooral als je jong bent, hebben het idee van: 'Dertig jaar' dat is wel 3 keer je leven, om zo lang te wachten. Weet je, op dit moment ben ik 52, en 52 is gewoon voorbij gevlógen. En als de Heer nog verblijft tot ik 70 of 80 ben of wat dan ook, stelt het helemaal niets voor. Weet je, dit leven is echt niet lang. Jij vindt misschien van wel, maar het is niet zo. En je moet de dingen gewoon bekijken in het licht van de eeuwigheid. Dat is wat Paulus zei: 'Onze lichte verdrukking is maar voor een ogenblik'. Het maakte helemaal niet uit of Paulus ooit nog wel uit de gevangenis vrijkwam. Het maakte niet uit of hij ooit wel over de vervolging door mensen en al die dingen heen zou komen. Het zou gewoon een heel korte periode zijn. Gewoon één leventje lang zou het enige zijn dat hij zou lijden en dan zou hij in glorieuze vrijheid en vreugde en vrede leven tot in alle eeuwigheid door trouw te blijven aan Degene die hem had geroepen. Je moet over dat soort dingen nadenken. Zet de dingen in hun juiste perspectief.

Weet je, ik heb een voorbeeld dat ik vaak heb gebruikt op mijn tapes. Dus sommigen van jullie hebben het eerder gehoord, maar het past hier perfect. Er kwam eens een vrouw naar mij toe. Iedere keer als ik naar Charlotte, Carolina ga, preek ik op het bedrijf van een van mijn partners. En hij geeft zijn mensen de opdracht dat hun salaris gewoon doorloopt, dat ze moeten gaan zitten en zo lang naar mij luisteren als ik wil praten. En dus, ik weet niet eens meer hoe lang geleden, maar het is zeven of acht jaar geleden, was ik daar. En de Heer legde dingen op mijn hart om te spreken. En het was krachtig. Mensen werden aangeraakt. Tien van de dertig personeelsleden kwamen terug en ik bad voor hen om wederom geboren te worden.

Maar een vrouw kwam terug en vroeg niet om wederom geboren te worden. Ze begon zelfs met te zeggen: 'Ik ben geen Christen zoals jij en de eigenaar van deze zaak'. Maar vervolgens vertelde ze dat ze een slecht huwelijk had. Het was al haar vierde huwelijk. Ze had een alcoholprobleem, haar man was alcoholist. Ze had al drie echtscheidingen achter de rug en zei: 'Ik kan er gewoon niet meer tegen als hij van mij scheidt. Hij heeft me gezegd dat hij gaat scheiden. Alstublieft bid voor me, want ik kan er gewoon niet meer tegen om nog een echtscheiding mee te maken'. En ik stopte deze vrouw en zei: 'Laat me even controleren of ik dit goed begrijp. Je bent geen Christen en je weet dat je geen Christen bent?' En ze zei: 'Dat is correct'. En ik zei: 'Als jij op dit moment zou sterven dan zou je rechtstreeks naar de hel gaan?' En ze zei: 'Ja dat zou ik'. En ik zei: 'En jij wilt dat ik bid voor je huwelijk en niet voor je redding?' Ze keek me aan. En ik zei toen: 'Mevrouw, beseft u wel dat als u meer dan duizend jaar aan het branden bent in de hel, uw huwelijk u echt geen barst meer interesseert, en of u getrouwd bent of niet? Wat interesseert iemand nou uw huwelijk?'

Ik zeg daar niet mee dat God zich niet bekommert om het huwelijk, maar ik bedoel het in een vergelijkende zin. Het is een kwestie van prioriteit. Haar redding was oneindig veel belangrijker dan haar huwelijk. Het huwelijk is iets dat alleen maar dit leven lang duurt. Jezus zei dat ze in de hemel niet huwen en ook niet ten huwelijk

gegeven worden.¹⁴ Er bestaat helemaal geen huwelijk in de hemel. Dat is iets alleen maar voor dit leven. En hier maakte zij zich druk om een situatie die maar tijdelijk was en vergat de veel grotere kwestie omtrent haar persoonlijke relatie met God, die alle eeuwigheid zou duren. En weet je, toen ik dat tegen haar zei, was het alsof ik haar een klap in haar gezicht had gegeven. Ogenblikkelijk stopte ze met huilen. Ze keek me aan en zei: 'Je hebt gelijk, ik moet gered worden'. Ik bad dus voor haar om wederom geboren te worden en daarna baden we voor haar huwelijk.

Ik zeg daarmee dus niet dat het huwelijk onbelangrijk is. Maar ik zeg wel dat je dingen in hun prioriteit moet zien, in het perspectief van het geheel. En dat kun je gewoon doen. Waar je op dit moment ook onder lijdt, in de meeste gevallen zal de zon weer opgaan en zul je weer verder gaan. Dat betekent niet dat je blij zult zijn met wat je is overkomen, en misschien zul je een bepaalde mate van droefheid of nuchterheid de rest van je leven meedragen. Maar in de meeste gevallen zul je gewoon doorgaan. En er zal weer vreugde zijn, en je zult weer lachen. En er zullen dingen in dit fysieke leven gebeuren die je in staat zullen stellen om weer overeind te krabbelen. Maar zelfs al is jouw tragedie zó erg dat je weet dat je er in dit leven nooit meer overheen zult komen, kun je nog steeds doen wat de apostel Paulus hier deed, en zeggen: 'Het is maar tijdelijk, het is maar voor de rest van mijn leven. Dat is niet erg lang'.

En ik weet dat sommigen van jullie denken: 'Van welke planeet kom jij eigenlijk'? Ik kwam van het Woord. Ik kwam van het mediteren op bepaalde dingen van het Woord. Besef je dat je op een dag weg zult zijn? Óf de Heer komt op een dag terug en neemt ons allemaal mee naar de hemel, óf je zult sterven en onze tijd hier op aarde zit erop. Maar je zult nog steeds leven en je zult nog steeds functioneren. En je zult eeuwen en eeuwen op elkaar stapelen, duizenden jaren in de eeuwigheid in vergelijking met die 70 of 80 jaar hier op aarde. Je moet de dingen bekijken in het licht van de eeuwigheid. En als je dat doet, zal het net zijn als de apostel Paulus hier, het maakt je verdrukking tot een lichte verdrukking. Het stelt niet zoveel voor. Tjonge, dat is een krachtige waarheid. En weet je, dit is iets dat in iedere situatie zal werken. In iedere situatie. Er is niemand die mij een probleem kan voorleggen waarbij jouw eeuwige relatie met God niet een belangrijkere zaak is, dan wat jij te lijden hebt. En als jij daaraan zou denken en zou nadenken over de eeuwigheid en al de beloften van God en beseffen dat het lijden van deze tegenwoordige wereld zelfs niet waard is om vergeleken te worden met de geweldige dingen die God voor ons klaar heeft liggen, als je dat zou doen, dat werkt in iedere situatie. Iedere situatie. Dat is een krachtige waarheid.

Ik geloof dat dit een van de grote sleutels tot het Christenleven is, dat je zo Godgericht wordt en zo in eeuwigheid denkt, dat je al de dingen die hier op aarde gebeuren in het juiste perspectief plaatst. Ik wil niet beweren dat dingen onbelangrijk zijn en dat we geen tragedies en rampen hebben, maar ik zeg dat in het licht van de eeuwigheid onze problemen niets voorstellen. En dat was wat de apostel Paulus hier zei. Hij zei '*Want de lichte last der verdrukking van een ogenblik bewerkt voor ons een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid,*' En dit is de tweede sleutel: *18 daar wij niet zien op het zichtbare, maar op het onzichtbare; want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig.* Dit is de tweede sleutel, je moet beginnen te kijken naar de ontastbare dingen van God, Zijn beloften, Zijn vergoeding. De terugbetaling, de beloning die Hij je zal geven. Wat

---

¹⁴ Bijv. Lukas 20:34 En Jezus zeide tot hen: De kinderen dezer eeuw huwen en worden ten huwelijk genomen, 35 maar die waardig gekeurd zijn deel te verkrijgen aan die eeuw en aan de opstanding uit de doden, huwen niet en worden niet ten huwelijk genomen. 36 Want zij kunnen niet meer sterven; immers, zij zijn aan de engelen gelijk en zij zijn kinderen Gods, omdat zij kinderen der opstanding zijn.

over Mozes werd gezegd in Hebreeën 11. Je moet zover komen dat je op die ontastbare dingen ziet, en dat die je domineren en beheersen. Zolang als je naar iets fysieks blijft kijken, de dingen die je kunt zien, bijvoorbeeld, er hangt je een grote schuld boven het hoofd, zolang er iets tastbaars is, dat je kunt zien, dan is het tijdelijk. Want alles wat fysiek is, tastbaar, gaat voorbij. Je fysieke lichaam, je bestaan, je huis, je auto, alles wat je hebt is allemaal tijdelijk. Maar de dingen die niet gezien kunnen worden, dat wil zeggen: God, en de beloften van God en de glorieuze dingen die God voor ons heeft bereid, die dingen zijn eeuwig. En je moet de dingen vanuit een eeuwig perspectief gaan zien. En vanuit een eeuwig standpunt. En ik verzeker je, als je dat doet zal het je problemen onbetekenend maken.

Weet je, mij gebeurden gisteren een paar dingen. Dingen die voor jou misschien niets betekenen, maar ik had een planning gemaakt om te werken en bepaalde dingen gedaan te krijgen aan een tractor die ik heb. En ik had al veel tijd en geld besteed om deze tractor gerepareerd te krijgen. Ik was buiten bezig en hij hield er weer mee op. En het kostte me een hele dag. En ik heb niet zoveel tijd om rond mijn huis te werken. En het kostte me een hele dag om voor die tractor te zorgen. En ik zit nu zonder, hij is in de reparatie. Al mijn plannen vielen in duigen. Er kwam niets van terecht. In ieder geval was het een aanleiding om boos of geïrriteerd te raken. Er was alle aanleiding om heel boos te worden, of van streek. Maar ik herinner me dat ik naar mijn vrouw liep en zei: 'In het licht van de eeuwigheid, in het licht van alles wat in mijn leven gaande is, is dit niet belangrijk. Ik leef door en ik laat dit me niet van streek brengen'. En ik begon God te prijzen. En uiteindelijk werd het een geweldige dag. Ik had gewoon een prima dag.

Nogmaals, zoals ik al gezegd heb, dit stelt niet veel voor in vergelijking met het probleem waar jij mee te maken hebt. Maar als wij allemaal jouw probleem zouden nemen en dat tegen het licht van de eeuwigheid zouden plaatsen, dan is eigenlijk alles waar je mee te maken hebt minder belangrijk. Je kunt je probleem dus verkleinen. Het is net alsof je een verrekijker neemt. Afhankelijk van of je door het kleine stuk kijkt naar het grote gedeelte, dan maakt het alles groter. Je kunt die verrekijker ook omdraaien en door het grote stuk naar het kleine kijken en het maakt de dingen kleiner. Je kunt naar de bergen kijken. Ik kijk uit mijn raam naar Pikes Peak. En ik kan een verrekijker pakken en door het grote stuk kijken naar het kleine en ik kan zo Pikes Peak verkleinen, dat je hem haast met je vingers kan oppakken.

En weet je, zo is je denken ook. Je denken kan óf dingen zien in het licht van het moment en zo het totale perspectief van de realiteit kwijtraken. Of je kunt het andersom doen en alles, ongeacht hoe erg en hoe tragisch ook, en dat bekijken in het licht van de eeuwigheid en beseffen dat het geschiedde, dus geschiedenis wordt. Het is maar tijdelijk. Er is niets wat satan kan doen dat eeuwig is. En je kunt naar dingen kijken in het licht van de eeuwigheid, en het zal je problemen ineen doen krimpen. Als het fysiek is, als het gezien kan worden, dan is het tijdelijk. Je zou naar je problemen moeten kijken en zeggen: 'Tijdelijk! Ik kom hier doorheen'. En omdat Paulus dit deed, was hij in staat om te zeggen dat het maar een lichte verdrukking was. Niet omdat hij niet zoveel problemen had, hij had veel meer problemen, maar het was de manier waarop hij ernaar keek.

God heeft ons zó gemaakt dat wij, wat er ook in ons leven gebeurt, kunnen verkleinen en minimaliseren, óf dat we het kunnen vergroten. De Schrift heeft het over het verhogen (vergroten) van de Heer. Verhoog de Heer met mij en laten wij hem samen verheerlijken. De Schrift zegt ons dat we God moeten verhogen en Zijn beloften en de goede dingen moeten verhogen. Maar jouw denken heeft de

mogelijkheid om allebei te doen. Door jouw focus, waar jij ook maar je focus, je aandacht, op richt, het zal verhoogd, vergroot worden. Waar jij je focus, je aandacht niet op richt zal verminderd, verkleind worden. En je kunt je op de eeuwigheid richten. Je kunt beginnen dingen in hun juiste perspectief te plaatsen en dat zal, wat voor probleem je ook mee te maken hebt, het verminderen tot een omvang dat je het aankunt. Dit is iets dat echt voor iedereen zal werken. Ongeacht in welke situatie jij bent.

Laat me hier enkele verzen gebruiken voor het geval iemand te maken heeft met het verlies van iemand waar je van houdt. Meestal als we het over rouw hebben, rouwen de meeste mensen over het verlies van iemand en weten ze niet hoe ze daarmee om moeten gaan. Laat ik daar wat verzen over geven. 1 Tessalonicenzen 4:13 *Doch wij willen u niet onkundig laten, broeders, wat betreft hen, die ontslapen, opdat gij niet bedroefd zijt, zoals de andere (mensen), die geen hoop hebben.* Ik gebruikte dit vers in de eerste tape over dit onderwerp omdat Paulus hier zegt dat hij niet wil dat wij bedroefd zijn zoals andere mensen die geen hoop hebben. En hij vervolgt met: *14 Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem. 15 Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, 16 want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan;* In feite zullen zij die al gestorven zijn de eersten zijn die met de Heer verenigd zullen worden in hun fysieke lichaam. *17 daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen. 8 Vermaant (troost) elkander dus met deze woorden.*

Voor diegenen onder u die een geliefde door de dood verloren hebben, als het een gelovige betreft, zullen ze rechtstreeks in de aanwezigheid van de Heer komen. En het is geen kwestie van vaarwel, maar van tot ziens. Sommigen zullen zeggen: 'Nee, dat klopt niet, ik ben nog jong, pas in de twintig en ik heb nog een heel leven voor me. Dat troost mij helemaal niet'. Maar als jij je bewust wordt van de eeuwigheid, dan is dit leven echt als een ademtocht, als een oogwenk in het licht van de eeuwigheid. Wie je ook verloren hebt, het is werkelijk maar een hele korte periode dat je ze niet ziet. Je zult ze opnieuw zien, mits ze een gelovige zijn.

Sommigen zeggen: 'Maar als ze nu geen gelovige zijn'. Nou, weet je, in een situatie dat mensen sterven en je bent niet zo zeker over hun relatie met de Heer, proberen mensen iemand altijd te troosten met: 'O ja, natuurlijk zijn ze bij de Heer'. Ik weet niet zeker wat jouw situatie is. Er zijn mensen die sterven zonder wederom geboren te zijn. En ik denk niet dat je mensen echt helpt door ze maar te laten denken dat ze zeker wederom geboren zijn, terwijl het gewoon niet zo hoeft te zijn. Weet je, de Schrift zegt dat je wederom geboren moet zijn. Dat vertelde Jezus aan Nicodemus in Johannes 3. En onze besluiten hebben gevolgen. En sommigen zijn wellicht helemaal in paniek en denken: 'ik kan het niet aan als ik eraan moet denken dat degene van wie ik hou nu in de hel zit'. Maar het is waar dat er mensen naar de hel gaan. En ik heb gezien dat mensen die een geliefde verloren hadden, er niet zeker van waren dat ze naar de hemel gingen. En ik kan er dit over zeggen: God is een goede God. God is een God van liefde, en God stuurt nooit iemand opzettelijk naar de hel. God heeft een voorziening geboden. En ik kan je verzekeren dat als iemand zich waarlijk tot de Heer heeft gekeerd, wanneer en hoe dan ook, zal God dat aanvaarden.

Maar Hij heeft gezegd dat er veel mensen naar de hel zullen gaan, op de brede weg naar het verderf. Meer dan die het smalle pad naar het eeuwige leven volgen.¹⁵ Maar als iemand in de hel terechtkomt, kan ik je verzekeren dat de goede en genadige God alles heeft gedaan wat mogelijk was om hen tegen te houden. En als ze daar toch eindigen, dan is dat hun eigen keus geweest. En je zult die waarheid onder ogen moeten zien. En in plaats van dat jij jezelf misleidt om je maar goed te voelen in plaats van de waarheid onder ogen te zien, moet je die wel onder ogen zien en als het niet anders is, gebruik het dan om jezelf te motiveren. Dat je beseft, dit zijn hemel- en helkwesties. Ieder van ons gaat sterven en gaat óf naar de hemel, óf naar de hel. En het zou je zó vurig moeten maken dat je probeert iedereen te beïnvloeden die maar binnen je bereik is, en hen tot de Heer te leiden, omdat je niet wilt dat nog iemand anders naar die vreselijke plaats gaat. Soms is dat de beste manier om ermee om te gaan. Maar je moet de waarheid onder ogen zien. Het is de waarheid die je vrij zal maken.¹⁶ Je kunt jezelf tijdelijk troosten en jezelf verdoven door maar te geloven wat je geschikt lijkt. Maar ik verzeker je dat alleen de waarheid je op de lange duur echt vrij kan maken.

Maar iedereen die iemand heeft verloren die wederom geboren is, zou vreugde moeten hebben. In het laatste onderwijs van deze serie ga ik daar dieper op in. Maar als je in feite niet alleen aan jezelf denkt, maar aan degene die gestorven is, die zijn in de aanwezigheid van de Heer. En zij ervaren nu deze heerlijkheid die ieder probleem van dit leven totaal doet verbleken. En als jij aan hen denkt, is het mogelijk dat je een vreugde en blijdschap in je leven hebt. Dat je zegt: 'Prijs God, man, wat jij meemaakt, moet gewoon geweldig zijn'. Ik herinner me een keer een vrouw, een heel goede vriendin van mij, wiens echtgenoot stierf. En ik was bij haar op de begrafenis. Ze lachte en preeste God omdat haar man een Christen was. En ze vertelde me: 'Ik was boos omdat hij er tussenuit was geknepen en mij hier achterliet. En hij is lekker in de aanwezigheid van God, ontvangt volledige vergoeding en heeft het heerlijk naar zijn zin. En mij heeft hij hier met al die rekeningen achtergelaten en al die andere dingen die ik moet afhandelen'. En toen ze dat zei maakte ze eigenlijk een grapje. Ze was niet echt boos.

Maar omdat zij beseftte dat dit niet het einde was, de dood is gewoon niet het laatste voor een gelovige, daarom is het zoals in 1 Tessalonicenzen 4 staat dat er wel droefheid is, maar niet zoals van deze wereld. Het is niet zoals al die anderen, die geen hoop hebben. Als Christenen zullen wij onze geliefden weer zien. Weet je, ik ga mijn vader weer zien. Ik zal allerlei mensen die ik heb verloren weerzien in de hemel. En daar heb ik vaak aan gedacht. En dat troost mij, precies zoals dit er staat in 1 Tessalonicenzen 4: 'Troost, bemoedig elkander met deze woorden'. Als jij iemand door de dood verloren hebt, dan moet je beseffen dat het niet eeuwig is. Het is niet het einde. Het is niet vaarwel, maar tot ziens. Net als iemand die boodschappen gaat doen en later weer terugkomt. Je stort niet in elkaar, omdat je ze weer ziet. Het is misschien een hele lange tijd in vergelijking met boodschappen doen, maar vergeleken met de eeuwigheid stelt het niets voor. Dan is het een hele korte periode en je zult weer herenigd zijn.

---

¹⁵ Matteüs 7:13 Gaat in door de enge poort, want wijd is [de poort] en breed de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die daardoor ingaan; 14 want eng is de poort, en smal de weg, die ten leven leidt, en weinigen zijn er, die hem vinden.

¹⁶ Johannes 8: 31 Jezus dan zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: Als gij in mijn woord blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mij 32 en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken. Johannes 14:6 Jezus zeide tot hem: Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij. Johannes 17:17 Heilig hen in uw waarheid; uw woord is de waarheid.

Weet je, de apostel Paulus zei dit in Filippenzen 1:21 *Want het leven is mij Christus en het sterven gewin. 22 Indien ik in het vlees blijf leven, betekent dat voor mij werken met vrucht, (en dan heeft hij het over in de gevangenis zitten! Want daar zat hij toen) en wat ik moet kiezen, weet ik niet. 23 Van beide zijden word ik gedrongen: ik verlang heen te gaan en met Christus te zijn, want dit is verreweg het beste; 24 maar nog in het vlees te blijven is nodiger om uwentwil.* Paulus was zó enthousiast over de hemel dat hij werkelijk moeite had om te kiezen tussen de hemel of de gevangenis. De meeste mensen zouden de gevangenis verkiezen boven de dood! Maar hij zag de dingen anders. Nee, voor mij is het leven Christus, en sterven is gewin. En daarom had hij echt een moeilijke keus. Of hij nu moest sterven en met de Heer zijn, of hier blijven. En tenslotte zegt hij dat hij gekozen heeft om maar hier te blijven, omdat hij zo nog van nut en tot hulp voor andere mensen kon zijn.

Maar je kunt hier een juist denken over krijgen. Je kunt de dingen in hun juiste perspectief plaatsen als je gaat beseffen dat welke tragedie je ook ondergaat, het kwam, zodat het geschiedenis zou worden. Het geschiedde dat... Het zal geschieden, het is niet blijvend, zelfs al zou het de rest van dit leven duren, dan nog is het niets in vergelijking met de eeuwigheid. En broeders en zusters, als je dit kunt begrijpen en kunt aanvaarden wat ik heb gezegd, ontvang het en zet alles in het juiste perspectief. Dan kun jij God loven en prijzen, nu op dit moment, ongeacht hoe lang het al duurt. Ongeacht hoe lang je verdriet wellicht nog gaat duren. Vergeleken met de eeuwigheid zal het maar een ogenblik zijn. En je kunt zo beginnen met je te verheugen en zo kun je de blijdschap, en de vrede en de vergoeding die je in de eeuwigheid zult hebben al in dit fysieke leven laten plaatsvinden. Dat kun je nú al gaan ervaren.

Dat heeft Jezus ons opgedragen om te bidden in Matteüs 6: 'Uw koninkrijk kome, Uw wil geschiedde, op aarde zoals in de hemel'. Je kunt al wat van de vreugde en de voordelen en de vergelding, de beloning die er in alle eeuwigheid zal zijn al gaan ervaren. Dat kun je nu al gaan ervaren door geloof. En prijs God, wat is dit een geweldig hulpmiddel om met het verdriet in je leven om te gaan. Als je een geliefde hebt verloren, het is niet voorbij. Je zult ze weerzien. Als jij een ramp hebt meegemaakt, als je dingen zijn overkomen, weet je, God kan dat omdraaien. En zelfs al maak je dat niet in dit leven mee, in de hemel zal zo goed voor je gezorgd worden, dat het zelfs niet de moeite waard zal zijn om het te vergelijken met de heerlijk dingen die op je wachten. De dingen die nu zo enorm overweldigend lijken en zo belangrijk, zullen onbetekenend lijken als je ziet wat God allemaal voor je heeft klaargelegd in de hemel.

Prijs God, dit is goed nieuws. Ik heb nog veel meer te vertellen. Het volgende ding dat ik wil overbrengen is, dat God niet de bron, de oorzaak is van dat verdriet. En vervolgens zullen we het gaan hebben over wat dan wél de bron is van dat verdriet. En ik geloof dat het je werkelijk zal helpen. Daarom bid ik en geloof ik, dat God deze waarheden die ik met je gedeeld hebt zal gebruiken om je te troosten. En je te helpen om verder te gaan met wat God wil dat je doet.